

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Jiřího Vilda a soudců Mgr. Tomáše Hodného a JUDr. Lenky Novotné ve věci

žalobkyně: **L. T. A.**, narozená dne „X“
bytem „X“
zastoupená advokátkou JUDr. Bc. Marcelou Oškrdovou
sídlem Národní 416/37, 110 00 Praha 1

proti
žalovanému: **Ministerstvo vnitra ČR**, IČO 00007064
sídlem Nad Štolou 3, 170 34 Praha 7

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2020, č. j. MV-58294-2/OAM-2020

takto:

- I. Rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2020, č. j. MV-58294-2/OAM-2020, **se ruší** a věc **se vrací** žalovanému k dalšímu řízení.
- II. Žalovaný je povinen nahradit žalobkyni náklady řízení ve výši 9 800 Kč do jednoho měsíce od právní moci rozsudku k rukám JUDr. Bc. Marcely Oškrdové, advokátky se sídlem v Praze.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou u krajského soudu dne 14. 3. 2021 domáhal zrušení v záhlaví označeného rozhodnutí žalovaného, kterým bylo formou usnesení, které bylo poznamenáno do spisu, rozhodnuto o tom, že žádost žalobce o vydání povolení k dlouhodobému pobytu na území České republiky nebyla žalobcem podána osobně dle §

Shodu s prvopisem potvrzuje M. W.

(K.ř.č. 1 – rozsudek)

169d odst. 1 zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Žalobce v žalobě uvedl, že se při podání žádosti řídil pokyny zveřejněnými žalovaným na jeho webových stránkách, podle nichž v době od 18. května 2020 do 16. července 2020 bylo možné podat žádost o dlouhodobý pobyt i poštou či doručením do datové schránky žalovaného bez nutnosti jejího osobního podání žadatelem. Žalovaný i přesto o žádosti žalobce ze dne 11. 7. 2020 nerozhodl meritorně a pro nesplnění zákonem vyžadované podmínky osobního podání žádosti o ní rozhodl napadeným usnesením. Žalobci je přitom známo, že žalovaný v typově obdobných věcech postupoval odlišným způsobem, a o jiných žádostech meritorně rozhodl. Navrhl proto, aby krajský soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení za současného přiznání práva na náhradu nákladů řízení.

2. Žalovaný ve vyjádření k žalobě uvedl, že žalobu nepovažuje za důvodnou, při rozhodování o žádosti žalobce postupoval podle zákona a není si vědom žádného pochybení. Za situace, kdy žalobce podal souběžně i žalobu proti nečinnosti žalovaného v téže věci, odkázal na své předchozí vyjádření k této žalobě, v němž podrobně rozvedl okolnosti posuzované věci. Navrhl proto, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl.
3. Krajský soud po zjištění, že žaloba směřuje proti rozhodnutí ve smyslu § 65 odst. 1 s. ř. s., za souhlasného vyjádření obou účastníků s rozhodnutím věci bez nařízení jednání přezkoumal napadené rozhodnutí žalovaného, jakož i řízení jeho vydání předcházející a dospěl k závěru, že je žaloba důvodná. Při přezkoumání rozhodnutí vycházel krajský soud ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu (§ 75 odst. 1 soudního řádu správního).
4. Krajský soud z obsahu správního spisu žalovaného vedeného pod sp. zn. MV-58294-102/OAM-2020, zjistil, že žalovaný na svých webových stránkách zveřejnil „Informace k řešení pobytových záležitostí cizinců na území ČR po skončení nouzového stavu – od 18. května 2020 do 16. července 2020“. V bodě 4.2 těchto informací je k žádosti o dlouhodobý pobyt uvedeno: „Žádost o dlouhodobý pobyt (včetně zaměstnanecké karty a modré karty) zaslaná poštou či do datové schránky bude ministerstvem vnitra přijata a posouzena jako by byla podána osobně. Nebude nutné, aby se cizinec do 5 dnů osobně dostavil na pracoviště ministerstva vnitra.“ Žalovaný dne 11. 7. 2020 obdržel žádost žalobce o povolení k dlouhodobému pobytu zaslanou do datové schránky, žalovaný dne 20. 7. 2020 vydal napadené rozhodnutí, v němž konstatoval, že žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu je cizinec povinen podat osobně dle § 169d odst. 1 zákona o pobytu cizinců. Osobní podání podle § 169d odst. 2 zákona o pobytu cizinců přitom vyžaduje, aby se žalobce osobně dostavil ke správnímu orgánu, u kterého má být žádost podána, a podal žádost přímo osobě podílející se na výkonu pravomoci správního orgánu určené k přijetí žádosti. Za situace, kdy tak žalobce neučinil, nebylo řízení o žádosti zahájeno a o nesplnění povinnosti osobního podání žádosti bylo rozhodnuto pouze poznamenáním usnesení do spisu.
5. Podle § 169h odst. 1 písm. c) zákona o pobytu cizinců je žádost o udělení dlouhodobého víza a žádost o prodloužení doby platnosti dlouhodobého víza a doby pobytu na území na toto vízum nebo žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu nebo trvalému pobytu nepřijatelná, jestliže žádost nebyla podána osobně podle § 169d odst. 2, aniž zastupitelský úřad upustil od povinnosti osobního podání žádosti podle § 169d odst. 3.
6. Podle § 169d odst. 3 zákona o pobytu cizinců může zastupitelský úřad v odůvodněných

Shodu s prvopisem potvrzuje M. W.

(K.ř.č. 1 – rozsudek)

případech od povinnosti osobního podání žádosti upustit, pokud současně s doručením žádosti cizinec doloží důvody pro upuštění od povinnosti osobního podání žádosti. Řízení je v případě podle věty první zahájeno dnem, kdy žádost došla zastupitelskému úřadu. Neupustí-li zastupitelský úřad v případě podle věty první od povinnosti osobního podání žádosti, řízení o žádosti usnesením zastaví. Zastupitelský úřad může od povinnosti osobního podání žádosti upustit také bez uvedení důvodů cizincem, jsou-li mu důvody pro toto upuštění známy z jeho úřední činnosti, nebo může učinit na své úřední desce prohlášení, že od povinnosti osobního podání žádosti upouští pro určitý druh žádostí o pobytová oprávnění podaných v budoucnu, a to zejména v případech, pokud je cizinec nebo jeho zaměstnavatel účastníkem vládou schváleného programu.

7. Podle § 40 odst. 1 písm. d) správního řádu platí, že pokud je provedení určitého úkonu v řízení vázáno na lhůtu, je lhůta zachována, je-li posledního dne lhůty učiněno podání u věcně a místně příslušného správního orgánu anebo je-li v tento den podána poštovní zásilka adresovaná tomuto správnímu orgánu, která obsahuje podání, držiteli poštovní licence nebo zvláštní poštovní licence anebo osobě, která má obdobné postavení v jiném státě.
8. Ze shora citovaných ustanovení zákona o pobytu cizinců vyplývá, že žádost o vydání povolení k dlouhodobému pobytu je cizinec povinen podat pouze osobně, pokud zde nejsou splněny výjimky uvedené v § 169d odst. 3 téhož zákona. Jednou z těchto výjimek je situace, kdy zastupitelský úřad (žalovaný) učiní na své úřední desce prohlášení, že od povinnosti osobního podání žádosti upouští pro určitý druh žádostí o pobytová oprávnění podaných v budoucnu. Krajský soud má v posuzované věci za nesporné, že žalovaný na svých webových stránkách (v části úřední deska) uvedl, že s platností od 18. 5. 2020 do 16. 7. 2020 žádá všechny klienty, aby žádosti podávali jinak než osobně kvůli ochranným opatřením proti onemocnění Covid-19. K žádosti o dlouhodobý pobyt bylo v oznámení žalovaného výslovně uvedeno, že „Žádost o dlouhodobý pobyt (včetně zaměstnanecké karty a modré karty) zaslaná poštou či do datové schránky bude ministerstvem vnitra přijata a posouzena jako by byla podána osobně.“ Z obsahu shora označeného správního spisu žalovaného vyplývá, že žalobce svoji žádost doručil žalovanému dne 11. 7. 2020, tedy ve shora uvedené lhůtě, kdy podle vlastního prohlášení žalovaného byly akceptovány a k věcnému posouzení přijaty i žádosti doručené nikoli osobně, ale též zaslané poštou či do datové schránky. Přistoupil-li žalovaný k vydání napadeného rozhodnutí, jímž konstatoval nepřijatelnost žádosti pro nesplnění zákonné podmínky podle § 169d odst. 1 zákona o pobytu cizinců, jejíž splnění v dané věci nebylo zapotřebí, a žalobci tak de facto upřel možnost věcného posouzení jeho žádosti, postupoval v rozporu s ustanovením zákona a jeho rozhodnutí nemůže z pohledu dopadající právní úpravy a důvodných žalobních námitek obstát.
9. Krajský soud proto z výše uvedených důvodů shledal žalobu důvodnou a napadené rozhodnutí podle § 78 odst. 1 s. ř. s. zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.
10. Žalobce měl ve věci plný úspěch, proto mu krajský soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. přiznal právo na náhradu účelně vynaložených nákladů soudního řízení. Ty sestávají ze zaplaceného soudního poplatku ve výši 3 000 Kč a odměny právní zástupkyně žalobce za dva úkony právní služby po 3 100 Kč podle § 9 odst. 4 písm. d) advokátního tarifu a dvou režijních náhrad za 300 Kč podle § 13 odst. 1, 4 advokátního tarifu, celkem 9 800 Kč. Náhrada nákladů řízení je splatná do tří dnů od právní moci rozsudku k rukám advokátky

Shodu s prvopisem potvrzuje M. W.

(K.ř.č. 1 – rozsudek)

žalobce (§ 149 odst. 1 a § 160 odst. 1 o. s. ř.)

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejblíže následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Ústí nad Labem 8. prosince 2021

Mgr. Jiří Vild v. r.
předseda senátu

Shodu s prvopisem potvrzuje M. W.

(K.ř.č. 1 – rozsudek)